

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد   بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم   از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینه ایران

حمید محوی
۰۴ نومبر ۲۰۱۴

برای مبارزه علیه مواد مخدر، کدام راه کار ؟

ایران برای جلوگیری از صدور مواد مخدر به اروپا سالیانه بیش از ۳۵۰۰ نفر از نیروهای انتظامی کشور و هزینه هنگفتی را فداء می کند

آمستردام

خبرگزاری فارس طی مقاله ای به تاریخ ۹۳/۰۸/۱۱ که به دیدار وزیر امور خارجه ناروی و جواد ظریف اختصاص داده، تحت عنوان «ظریف : در صورتی که حقوق هستم ایران به رسمیت شناخته شود آماده توافقیم/وضعیت دانشجویان ایرانی بازمانده از تحصیل روشن شود»

به نقل از وی نوشت «ظریف در خصوص موضوع مواد مخدر، نقش جمهوری اسلامی ایران در جلوگیری از ترانزیت مواد مخدر به کشورهای اروپائی را یادآور شد و تصریح کرد: ایران در این راه هزینه های مادی و شهدای زیادی را تقدیم کرده است»

<http://www.farsnews.com/newstext.php?nn=13930811001290>

ولی روشن نیست به چه دلیلی جمهوری اسلامی ایران جان و مال مردم ایران را از کیسه خلیفه به اروپا می بخشد. ۳۵۰۰ قربانی برای جلوگیری از انتقال موارد مخدر از افغانستانی که در اشغال ناتو به سر می برد به اروپا بهای بسیار سنگینی است. ناتو طی سال ۲۰۰۳ در جنگ علیه عراق ۴۵۰۰ نفر کشته داد.

اروپائی ها اگر نگران ورود مواد مخدر به مرزهایشان هستند، خودشان در همان افغانستان می توانند جلو کشت خشخاش را بگیرند، با چنین کاری برای دهقانان افغان نیز کمک بزرگی خواهد بود زیرا تجارت موارد مخدر هیچ گاه نفعی برای آنها نداشته است.

در شرایطی که جمهوری اسلامی قادر نیست با صفر قربانی و صفر هزینه جلو صدور مواد مخدر را به اروپا بگیرد، یکی از راه کارهای مفید ایجاد یک شاهراه آزاد برای حمل و نقل مواد مخدر است. در داخل ایران نیز خود دولت می تواند با آزاد سازی مواد مخدر، و انحصار فروش مواد مخدر به بهای بسیار نازل و حتی رایگان به شهروندان ایرانی، جلو باندهای قاچاقچی را بگیرد. بی گمان با آزاد سازی مواد مخدر تعداد معتادان از این حدی که هست فراتر نخواهد رفت (و ایرانی ها می توانند صنعت گردشگری خودشان را نیز به شکل فوق العاده ای گسترش دهند، زیرا احتمالاً ایران به بهشت معتادان جهان تبدیل خواهد شد). البته اجرای این طرح اتوپیک نیازمند قانونمندی و موازین خاصی خواهد بود. این شهر اتوپیائی از هم اکنون به عنوان مثال در آمستردام وجود دارد، و مطمئناً در تعداد جویندگان ماریجوانا تحولی دیده نشده است.

موزیم ماریجوانا در آمستردام

گاهنامه هنر و مبارزه

۳ نومبر ۲۰۱۴

نوشته حمید محوی/پاریس/۳ نومبر ۲۰۱۴